

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 263/1999 af 4. februar 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 264/1999 af 4. februar 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 139/81 om betingelserne for henførelse af visse former for frosset oksekød under underposition 0202 30 50 i den kombinerede nomenklatur** 3

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 265/1999 af 4. februar 1999 om fastsættelse for produktionsåret 1998/99 af forskuddet på støtten for appelsiner** 5

Kommissionens forordning (EF) nr. 266/1999 af 4. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2850/98 omhandlede licitation 6

Kommissionens forordning (EF) nr. 267/1999 af 4. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2849/98 omhandlede licitation 7

Kommissionens forordning (EF) nr. 268/1999 af 4. februar 1999 om bud for udførelse af byg, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1564/98 omhandlede licitation 8

Kommissionens forordning (EF) nr. 269/1999 af 4. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførelse af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2004/98 omhandlede licitation 9

Kommissionens forordning (EF) nr. 270/1999 af 4. februar 1999 om bud for udførelse af havre, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/98 omhandlede licitation 10

Kommissionens forordning (EF) nr. 271/1999 af 4. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførelse af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation 11

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EF) nr. 272/1999 af 4. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af rug inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1746/98 omhandlede licitation	12
Kommissionens forordning (EF) nr. 273/1999 af 4. februar 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation	13
Kommissionens forordning (EF) nr. 274/1999 af 4. februar 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	14
Kommissionens forordning (EF) nr. 275/1999 af 4. februar 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt	16

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

1999/99/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 3. juni 1998 om regionen Siciliens lov nr. 25/93 om særforanstaltninger med henblik på beskæftigelse i erhvervslivet på Sicilien (artikel 51, 114, 117 og 119) ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 1713)** 18

1999/100/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 14. juli 1998 om statsstøtte til linseavlere i nomos Lefkáda (meddelt under nummer K(1998) 2367)**..... 25

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 263/1999

af 4. februar 1999

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15. 7. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. februar 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	55,0
	204	41,8
	999	48,4
0707 00 05	068	116,3
	999	116,3
0709 10 00	220	213,2
	999	213,2
0709 90 70	052	150,2
	204	187,0
	999	168,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	73,9
	204	42,6
	212	42,4
	600	47,0
	624	52,3
	999	51,6
0805 20 10	204	72,5
	624	82,3
	999	77,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	56,2
	204	65,5
	464	94,1
	600	72,5
	624	69,5
	999	71,6
0805 30 10	052	53,4
	600	62,3
	999	57,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	76,4
	060	49,2
	400	73,3
	404	61,9
	728	78,5
	999	67,9
0808 20 50	052	134,7
	388	104,8
	400	85,9
	624	55,7
	999	95,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 264/1999

af 4. februar 1999

om ændring af forordning (EØF) nr. 139/81 om betingelserne for henførel af visse former for frosset oksekød under underposition 0202 30 50 i den kombinerede nomenklatur

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/98⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 139/81 af 16. januar 1981 om betingelserne for henførel af visse former for frosset oksekød under underposition 0202 30 50 i den kombinerede nomenklatur⁽³⁾,

senest ændret ved forordning (EF) nr. 134/1999⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

New Zealand har udpeget et nyt organ til at udstede ægtheds-certifikater; bilag II til forordning (EØF) nr. 139/81 bør derfor ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II til forordning (EØF) nr. 139/81 affattes således:

»BILAG II

Fortegnelse over de organer i udførselslandene, der har beføjelse til at udstede ægtheds-certifikater

Tredjelande	Udstedende organ	
	betegnelse	etableringssted
Argentina	Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentación (SAGPyA), Dirección General de Mercados Ganaderos	Paseo Colón 922 1 ^{er} Piso Oficina 146 (1063) Buenos Aires Argentina
Australien	Department of Agriculture, Fisheries and Forestry — Australia	PO Box 858 Canberra, ACT 2601
Botswana	Ministry of Agriculture, Department of Animal Health and Production	Principal Veterinary Officer (Abattoir) Private Bag 12 Lobatse
New Zealand	New Zealand Meat Board	PO Box 121 Wellington
Swaziland	Ministry of Agriculture	PO Box 162 Mbabane
Uruguay	Instituto Nacional de Carnes (INAC)	Rincón 459, Montevideo
Sydafrika	South African Livestock and Meat Industries Control Board	Hamilton and Vermeulen Streets Pretoria
Zimbabwe	Ministry of Agriculture Department of Veterinary Services	PO Box 8012 Causeway Harare Zimbabwe
Namibia	Ministry of Agriculture, Water and Rural Development Directorate of Veterinary Service	Private Bag 12002 Auspanplatz Windhoek 9000 Namibia*

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 210 af 28. 7. 1998, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 15 af 17. 1. 1981, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 17 af 21. 1. 1999, s. 22.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 265/1999

af 4. februar 1999

om fastsættelse for produktionsåret 1998/99 af forskuddet på støtten for appelsiner

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 af 28. oktober 1996 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1169/97 af 26. juni 1997 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1145/98⁽³⁾, særlig artikel 14, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1169/97 kan producentorganisationerne, for så vidt angår appelsiner, mandariner, klementiner, satsumas og citroner leveret under kontrakt til forarbejdning, for hvert produkt og for hver leveringsperiode indgive ansøgning om forskud på støtte; ifølge samme artikels stk. 2 er forskuddet lig med 70 % af støtten som fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 2202/96; ifølge samme artikels stk. 5 kan de 70 % nedsættes, hvis der er risiko for, at de forarbejdnings-tærskler, der er fastsat i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2202/96, overskrides;

medlemsstaterne har efter artikel 22, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1169/97 givet meddelelse om, hvor store mængder appelsiner der for produktionsåret 1998/99 er indgået kontrakt for, opdelt på leveringsperiode; på baggrund af disse meddelelser og de mængder, der blev forarbejdet i produktionsårene 1996/97 og 1997/98, er der risiko for, at forarbejdnings-tærsklen for disse produkter overskrides; forskuddet på støtten må derfor nedsættes for produktionsåret 1998/99;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 1998/99 fastsættes forskuddet på støtten, jf. artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1169/97, til 48 % af støtten som fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 2202/96 for appelsiner.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 1998/99.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21. 11. 1996, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 169 af 27. 6. 1997, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 29.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 266/1999

af 4. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2850/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til Portugal blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2850/98⁽³⁾;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1963/95⁽⁵⁾, kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 vedtage at fastsætte en maksimumsnedsættelse af importtolden; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1839/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig

med eller ligger under maksimumsnedsættelse af importtolden;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at en maksimumsnedsættelse af importtolden fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 29. januar indtil den 4. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2850/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til 70,76 EUR/ton for en maksimumstotalmængde på 53 600 tons.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 358 af 31. 12. 1998, s. 44.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 28. 7. 1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 189 af 10. 8. 1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 267/1999

af 4. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2849/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til Spanien blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2849/98⁽³⁾;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1963/95⁽⁵⁾, kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 vedtage at fastsætte en maksimumsnedsættelse af importtolden; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1839/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig

med eller ligger under maksimumsnedsættelse af importtolden;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at en maksimumsnedsættelse af importtolden fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 29. januar indtil den 4. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2849/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til 74,78 EUR/ton for en maksimumstotalmængde på 42 000 tons.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 358 af 31. 12. 1998, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 28. 7. 1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 189 af 10. 8. 1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 268/1999

af 4. februar 1999

om bud for udførsel af byg, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1564/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen ved udførsel af byg fra Spanien til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1564/98⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2309/98⁽⁶⁾;

i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 kan Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning;

under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 29. januar indtil den 4. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1564/98 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af byg, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 203 af 21. 7. 1998, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT L 288 af 27. 10. 1998, s. 11.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 269/1999

af 4. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2004/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af blød hvede til visse AVS-stater blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2004/98⁽⁵⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning

(EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 29. januar indtil den 4. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2004/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 38,00 EUR/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 258 af 22. 9. 1998, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 270/1999

af 4. februar 1999

om bud for udførsel af havre, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2007/98 af 21. september 1998 om en særlig interventionsforanstaltning for korn i Finland og Sverige⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 244/1999⁽⁶⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over eksportrestitutionen for havre, der er produceret i Finland og Sverige til eksport fra Finland og

Sverige til alle tredjelande, blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2007/98;

i artikel 8 i forordning (EF) nr. 1773/97 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte, at licitationen skal være uden virkning;

under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 29. januar indtil den 4. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/98 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af havre, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 258 af 22. 9. 1998, s. 13.

⁽⁶⁾ EFT L 27 af 2. 2. 1999, s. 10.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 271/1999

af 4. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af blød hvede til alle tredjelande med undtagelse af en række AVS-lande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1079/98⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2005/98⁽⁶⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution

under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedsituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 29. januar indtil den 4. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 33,48 EUR/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 154 af 28. 5. 1998, s. 24.

⁽⁶⁾ EFT L 258 af 22. 9. 1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 272/1999

af 4. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af rug inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1746/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af rug til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1746/98⁽⁵⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning

(EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 29. januar indtil den 4. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1746/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for rug til 74,45 EUR/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 219 af 7. 8. 1998, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 273/1999

af 4. februar 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførelse af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførelse af byg til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1078/98⁽⁵⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning

(EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 29. januar indtil den 4. februar 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for byg til 49,98 EUR/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 154 af 28. 5. 1998, s. 20.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 274/1999

af 4. februar 1999

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾;

restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer; disse mængder er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differentieres efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres inden for dette tidsrum;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

BILAG

**til Kommissionens forordning af 4. februar 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn,
mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug**

(EUR/ton)			(EUR/ton)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	46,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	43,00
1001 90 99 9000	03	23,50	1101 00 15 9150	01	39,75
	02	0	1101 00 15 9170	01	36,75
1002 00 00 9000	03	64,50	1101 00 15 9180	01	34,25
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	40,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	30,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	27,00 (2)
1005 90 00 9000	03	39,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	30,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) Bestemmelserne er følgende:

- 01 Alle tredjelande
- 02 Andre tredjelande
- 03 Schweiz, Liechtenstein.

(2) Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 275/1999
af 4. februar 1999
om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit, og ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾;

restitutionen for malt skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til at fremstille den pågældende vare; mængderne er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeders særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter alt efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for den i artikel 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte malt fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. februar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21. 11. 1998, s. 16.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. februar 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt

(EUR/ton)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1107 10 19 9000	46,00
1107 10 99 9000	63,50
1107 20 00 9000	74,50

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. juni 1998

om regionen Siciliens lov nr. 25/93 om særforanstaltninger med henblik på beskæftigelse i erhvervslivet på Sicilien (artikel 51, 114, 117 og 119)

(meddelt under nummer K(1998) 1713)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/99/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med førnævnte artikel at have opfordret de berørte parter til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

- (1) Ved brev nr. 3416 af 2. maj 1997⁽¹⁾ meddelte Kommissionen den italienske regering, at den havde besluttet at indlede den i traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure over for den i artikel 51, 114, 117 og 119 i regionallov nr. 25/93 omhandlede støtte. Ved samme skrivelse opfordrede Kommissionen den italienske regering og andre interesserede parter til inden en måned efter henholdsvis meddelelsen og offentliggørelsen af skrivelserne at fremsætte deres bemærkninger.

II

- (2) Den italienske regering fremsatte sine bemærkninger ved brev fra den faste repræsentation nr.

4319 af 30. juni, nr. 6799 af 10. oktober, nr. 7072 af 22. oktober 1997 og af 6. maj 1998.

Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger hverken fra de øvrige medlemsstater eller fra andre interesserede parter.

III

- (3) De i brevet af 2. maj 1997 omhandlede støtteforanstaltninger anføres i det følgende.
- (4) I henhold til artikel 51 i regionen Siciliens lov nr. 25/93 refinansieres for 24 mia. ITL (12,7 mio. ECU) den i regionallov nr. 36/91 omhandlede støtteordning til fordel for andelselskaber. De af nævnte ordning omfattende støtteforanstaltninger er efter refinansieringen følgende:
- a) i artikel 8, første afsnit, tilskud til fordel for andelsvirksomheder på 50 % af de tilskudsberettigede investeringsudgifter, dog højst 150 mio. ITL (ca. 78 000 ECU)
- b) i artikel 8, andet afsnit, lån til 4 % til fordel for andelsvirksomheder til den del af investeringsudgifterne, der ikke er omfattet af det i artikel 8, første afsnit, omhandlede tilskud.

⁽¹⁾ EFT C 204 af 4. 7. 1997, s. 10.

Nævnte støtteforanstaltninger kan indrømmes til fordel for investeringer med henblik på gennemførelse, modernisering, udvidelse og udvikling af erhvervsmaessige tiltag til bevarelse og fremme af beskæftigelsen og omfatter udgifter til redskaber og maskiner. Støttens højeste intensitet kan ikke overstige den højeste intensitet, der er fastsat for Sicilien⁽¹⁾ i forhold til, hvor stor virksomheden er, og i hvilket område den er beliggende.

c) i artikel 14, første afsnit, lån til 4 % med en løbetid på højst 24 måneder til finansiering af driftskapitalen

d) i artikel 14, andet afsnit, lån til 4 % (med en løbetid på 15 år, herunder 2 år uden afdrag) og leasing til 7,5 %. De samme kategorier af investeringer og udgifter som de i artikel 8, første og andet afsnit, fastsatte er støtteberettigede.

(5) I artikel 114 i regionallov nr. 25/93 bemyndiges IRCAC (Istituto regionale per il credito alle cooperative — Det regionale institut for kredit til andels-selskaber) til at bevilge andels-selskaber i turist- og hotelsektoren og landboturismesektoren de i artikel 14, andet afsnit, i ovennævnte regionallov nr. 36/91 omhandlede bløde lån, for at de kan opfylde deres økonomiske forpligtelser over for nationale og regionale institutioner samt kreditinstitutter. Støtteforanstaltningen er begrænset til gæld, der er stiftet inden den 30. juni 1993.

(6) Denne foranstaltning finder også anvendelse på virksomheder, der arbejder i fritids- og idrætssektoren, og som har optaget lån i henhold til regionale love og er kommet i økonomisk uføre som følge af nedgangen i antallet af turister.

(7) Artikel 117, som ændrer en støtteordning, der blev indført ved regionallov nr. 46/67, omhandler bidrag på 20 % af de udgifter til fremme af befordringen af turister med charterfly, der afholdes af rejsearrangører, der lejer fly til befordring af turister til Sicilien.

(8) Der er også fastsat bidrag ligeledes på 20 % af de befordringsudgifter, der afholdes af italienske og udenlandske rejsebureauer i forbindelse med pakkerejser eller i forbindelse med befordring med jernbane og færge.

(9) Betingelser for anvendelse blev anført i regionen Siciliens rundskrivelse nr. 15353 af 14. oktober 1993 og i ansøgningsformularen vedrørende tilde-ling af den pågældende støtte. Støtten ydes udeluk-kende, hvis de befordrede turister overnatter på Sicilien i mindst seks nætter. Rejsearrangøren og rejsebureauet skal meddele forvaltningen navnet på det hotel, turisten overnatter på. De behørig myndigheder skal indgå aftaler med førnævnte rejsearrangører for at sikre, at støtten bevirker en nedsættelse af turisttarifferne svarende til den udbetalte støtte.

Rejsearrangørerne og rejsebureauerne skal forelægge den nødvendige dokumentation, for at forvaltningen kan kontrollere befordringsudgiften pr. rejsende (regninger for udgifter til befordrings-middel, antal befordrede rejsende osv.). Ligeledes skal der forelægges dokumentation, således at forvaltningen kan kontrollere, at de udbetalte tilskud har givet anledning til en tilsvarende nedsættelse af turisttarifferne. Rejsearrangørerne og rejsebureauerne skal desuden i deres reklamefol-dere omtale regionen Siciliens tiltag og oplyse turi-sterne om disses fordele herved.

(10) Den årlige bevilling til denne ordning er på 15 mia. ITL (7,7 mio. ECU).

(11) Artikel 119 omhandler lån på lempelige vilkår til 4 % til fordel for rejsebureauer og rejsearrangører, der befordrer turister ad landevejen uden at være i fast rutefart. Lånene skal finansiere driftskapitalen og er begrænset til 150 mio. ITL. Der er endvidere fastsat en tillægsgaranti fra regionen.

For regnskabsårene 1993, 1994 og 1995 blev der bevilget i alt 3 mia. ITL.

Ved brev nr. 4319 af 30. juni 1997 meddelte de behørig myndigheder, at den ved den pågældende foranstaltning indførte ordning blev ophævet ved regionen Siciliens lov nr. 33/96, og at der forinden ikke var blevet bevilget nogen støtte. Den ovenfor nævnte indledte procedure er derfor nu uden mening.

IV

(12) Den støtte til fordel for andels-selskaber, der blev refinansieret på grundlag af artikel 51 i regionallov nr. 25/93 og ændret ifølge samme lovs artikel 114, falder ind under anvendelsesområdet for EF-trakta-rens artikel 92, stk. 1.

⁽¹⁾ Der er tale om de højeste intensiteter, der er fastsat i Kommissionens beslutning af 1. marts 1995 om støtte med regionalt sigte i Italien (støttesag N 40/95), EFT C 184 af 18. 7. 1995, s. 4.

(13) Nævnte støtte ydes til virksomheder, der arbejder i bestemte områder inden for italiensk område, og som således opnår fordele i forhold til virksomheder andetsteds.

(14) Støtten fordrejer konkurrencen, idet den styrker de støttemodtagende virksomheders finansielle stilling og handlingsmuligheder over for deres konkurrenter, som ikke har disse fordele. Endvidere påvirker de samhandelen inden for EF, hver gang denne virkning slår igennem inden for denne samhandel.

Støtten fordrejer konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstater, navnlig når de støttemodtagende virksomheder udfører en del af deres produktion til de øvrige medlemsstater; også selv om nævnte virksomheder ikke udfører deres varer, vil den indenlandske produktion høste fordele ved støtten, idet andre medlemsstaters virksomheder får indskrænket deres muligheder for at udføre deres varer til det italienske marked⁽¹⁾.

(15) Samhandelen påvirkes også af støtten i forbindelse med beslutningerne om, hvor de støttemodtagende virksomheder skal etablere sig. Da støtten får nævnte virksomheder til at vælge at etablere sig i områder, hvor der gives tilskud, eller til at flytte fra en medlemsstat til en anden, ændrer produktionen på det nye etableringssted og udbuddet af varer derfra samhandelsstrømmene mellem medlemsstaterne.

(16) På baggrund af ovenstående betragtninger kan det udledes, at den støtte, der ydes som led i den i regionallov nr. 36/91 omhandlede ordning, der blev refinansieret på grundlag af artikel 51 i lov nr. 25/93 og ændret ved samme lovs artikel 114, falder inden for anvendelsesområdet for artikel 92, stk. 1. Den er derfor uforenelig med fællesmarkedet, medmindre der på denne kan anvendes en af de i traktaten fastsatte undtagelsesbestemmelser. Desuden er den ulovlig, idet den blev iværksat af den italienske regering, inden Kommissionen udtalte sig desangående, på trods af at artikel 93, stk. 3, har opsættende virkning.

(17) For så vidt angår den refinansiering af den i regionallov nr. 36/91 omhandlede ordning, der har hjemmel i artikel 51 i lov nr. 25/93, samt den ændring af en af de af nævnte ordning omhandlede foranstaltninger, der har hjemmel i samme lovs artikel 114, var iværksættelsen af proceduren

begrundet væsentligt i de manglende oplysninger om den grundlæggende ordning. I forlængelse af de yderligere oplysninger fra de behørlige myndigheder har det været muligt at bringe på det rene, at den ved lov nr. 36/91 indførte ordning var blevet anmeldt til og godkendt af Kommissionen i april 1991⁽²⁾. Desuden berettiger de oplysninger, Kommissionen nu er i besiddelse af, til at drage følgende konklusioner.

(18) For så vidt angår den refinansiering af støtten til erhvervsmæssig investering, der omhandles i artikel 8, første og andet afsnit, og i artikel 14, andet afsnit, i lov nr. 36/91, bekræftes den velvillige holdning hertil, Kommissionen gav udtryk for i 1991. Den i artikel 92, stk. 3, litra a)⁽³⁾, fastsatte undtagelsesbestemmelse finder nemlig anvendelse på Sicilien, der har særlig alvorlige problemer i forhold til resten af Fællesskabet. Gennemførelsesbestemmelserne for nævnte støtteforanstaltninger overholder EF-reglerne for støtteberettigede investeringer og udgifter samt intensitetsovergrænserne. På baggrund heraf skal det erindres, at den pågældende støtte kan være omfattet af den i artikel 92, stk. 3, litra a), fastsatte undtagelsesbestemmelse, fordi der er tale om støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav; eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse.

(19) Med hensyn til den i artikel 14, første afsnit, i lov nr. 36/91 omhandlede refinansiering af støtten til finansiering af driftskapitalen anfægtede den italienske regering ikke Kommissionens indsigelser heroverfor ved procedurens iværksættelse. Dengang bemærkede Kommissionen blandt andet, at denne støtte udgjorde driftsstøtte og ikke overholdt betingelserne i Kommissionens meddelelse fra 1988⁽⁴⁾ om metoden for anvendelse af artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte, idet den hverken var tidsbegrænset eller nedtrappelig og ej heller var sigte på at overvinde strukturelle vanskeligheder. Disse forhold er ikke blevet benægtet.

(20) Samme betragtninger gælder for den i artikel 114 i lov nr. 25/93 omhandlede bevilling af de i artikel 14, andet afsnit, i lov nr. 36/91 omhandlede lån til virksomheder i turist- og hotelsektoren og landboturismesektoren, der bevilges for at disse kan afdrage deres gæld til nationale og regionale institutioner samt kreditinstitutter og -selskaber. De

⁽¹⁾ EF-Domstolens dom af 13. 7. 1988 i sag 102/87 (SEB), Sml. 1988, s. 4067.

⁽²⁾ Statsstøttesag N 582/90, EFT C 192 af 23. 7. 1991, s. 2.

⁽³⁾ Kommissionens beslutning af 1. marts 1995 (støttesag 40/95).

⁽⁴⁾ EFT C 212 af 12. 8. 1988, s. 2.

kompetente myndigheder har ikke bestridt, at foranstaltningen udgør driftsstøtte. Desuden er der tale om driftsstøtte, der ikke er nedtrappelig. I betragtning af at den vedrører allerede afholdte udgifter, har den endvidere ingen investeringsfremmende virkning.

- (21) Det er betimeligt at erindre, at Kommissionen i meddelelsen om »de minimis«-støtte⁽¹⁾ fastsatte, at det højeste beløb på 100 000 ECU for tre år udgør en overgrænse for støtte, hvorunder traktatens artikel 92, stk. 1, ikke kan anses at finde anvendelse, og hvorunder støtten ikke længere er omfattet af den i artikel 93, stk. 3, omhandlede foranmeldelsespligt.

Kommissionen har dog gjort nærmere rede for, hvilke betingelser der gælder for nævnte regels anvendelse, navnlig vedrørende kontrollen med, at kumuleringen af de forskellige støtteforanstaltninger, der indrømmes den samme modtager i form af »de minimis«-støtte, overholder den fastsatte overgrænse eller vedrørende omregningen til subventionsækvivalent af de støtteforanstaltninger, der ikke består af tilskud. Denne »de minimis«-regel vedrører først og fremmest små og mellemstore virksomheder, men den gælder for alle støttemodtagende virksomheder uanset disses omfang.

- (22) Den i henhold til artikel 14, første afsnit, i lov nr. 36/91 omhandlede støtte og den i henhold til den i artikel 114 i lov nr. 25/93 foretagne ændring af artikel 14, andet afsnit, i lov nr. 36/91 ydede støtte er derfor ikke i overensstemmelse med EF-bestemmelserne om driftsstøtte. Støtten kan ikke være omfattet af nogen undtagelsesbestemmelse og er derfor uforenelig med traktaten for den dels vedkommende, der ikke er omfattet af »de minimis«-reglen.

V

- (23) For så vidt angår den i artikel 117 i lov nr. 25/93 omhandlede støtte, har de italienske myndigheder sendt følgende bemærkninger til Kommissionen.
- (24) De anfører først og fremmest, at den pågældende foranstaltning ikke giver anledning til forskelsbehandling, hverken med hensyn til nationalitet eller til befdringsmiddel. Såvel italienske som udenlandske rejsebureauer og rejsearrangører nyder nemlig godt heraf, og derudover finder den anvendelse på alle befdringsmidler. De italienske myndigheder hævder derfor, at der ikke kan være tale om nogen påvirkning af konkurrencen i den forbindelse.
- (25) Desuden mener de, at turisterne har umiddelbar fordel af nævnte tilskud, idet rejsearrangørerne og rejsebureauerne ved lov er forpligtede til at nedsætte befdringsprisen med et beløb, der svarer til det af regionen udbetalte tilskud og dermed overføre hele tilskuddet til turisterne. De erhvervsdrivende er derfor kun ekspedienter og kan ikke tilbageholde den allermindste smule af det fra regionen modtagne tilskud.
- (26) De italienske myndigheder hævder derfor, at selv om foranstaltningen afgjort tager sigte på at tiltrække turister til Sicilien, har de pågældende tilskud kun indirekte og yderst vage virkninger for turistsektoren og for øens erhvervsliv i almindelighed. Sådanne fordele, der i sig selv er indirekte, vage og umulige at sætte tal på, er ifølge de italienske myndigheder ikke omfattet af traktatens artikel 92, stk. 1.
- (27) De italienske myndigheder har endvidere tilvejebragt en række oplysninger om turistsektoren på Sicilien, der efter deres mening har behov for den pågældende støtte, der tager sigte på at fremme sektorens udvikling. Der er navnlig tale om følgende oplysninger:

Tabel 1

Oplysninger om regionen Sicilien

År	Overnatninger	Gennemsnitlige antal opholdsdage på Sicilien
1991	10 820 000	4,2
1992	7 033 000	3,80
1995	9 548 000	3,01
1996	10 228 000	2,99
1997	10 329 000	3,10

⁽¹⁾ EFT C 68 af 6. 3. 1996, s. 9.

Tabel 2

Oplysninger om regionen Sicilien for 1996

Region	Turister/indbyggere	Turister/km ²	Gennemsnitlige antal opholdsdage (1)
Sicilien	1,74	344	2,99
Veneto	12,04	2 899	5,10
Friuli V. G.	7,97	1 210	5,80
Val d'Aosta	22,62	821	4,02
Emilia R.	7,17	1 271	4,31

(1) Det gennemsnitlige antal opholdsdage for turister i Italien er 4,3 dage.

- (28) Endvidere er Kommissionen i besiddelse af følgende yderligere oplysninger om regionen Sicilien:

Tabel 3

Turistsektorens værdi: tilvækst i faktorpriser i procent af den samlede økonomiske virksomheds værditilvækst

(Oplysninger fra 1991, kilde: Istituto Tagliacarne)

	(%)
Italien	2,8
Trentino	9,7
Val d'Aosta	7,1
Friuli V. G.	3,5
Veneto	3,1
Emilia Romagna	2,8
Sicilien	1,9

- (29) I 1996 udgjorde produktiviteten i Syditalien (som Sicilien er en del af) 76,6 % af produktiviteten i Mellem- og Norditalien. Det almindelige indeks for infrastrukturtildeling på Sicilien svarede i 1995 til 69,3 % af landsindekset (Italien = 100). Arbejdsløshedsprocenten var i 1996 på 24 og ungdomsarbejdsløshedsprocenten på 60,1. Med hensyn til uddannelse skal det anføres, at de uddannelseskurser, der afholdes i Syditalien, kun udgør 22 % af det samlede antal kurser på landsplan.

- (30) Med hensyn til støttens art skal Kommissionen først og fremmest bemærke, at

- a) foranstaltningen kan anses for ikke at give anledning til forskelsbehandling, således som angivet af de italienske myndigheder, da der

ikke er nogen påvirkning af konkurrencen hverken med hensyn til rejsebureauer eller med hensyn til befordringsmiddel

- b) i betragtning af økonomien i systemet overføres støttens umiddelbare virkninger i form af finansielle fordele effektivt fra rejsebureauerne og rejsearrangørerne til forbrugerne, hvorved nævnte erhvervsdrivende ikke får nogen umiddelbar finansiell fordel af støtten.

På trods af de i litra a) og b), anførte iagttagelser har den pågældende foranstaltning dog til formål og bevirker, at turisterne anspores til at besøge Sicilien. Rejsearrangørerne får derved en indirekte fordel i form af øget efterspørgsel på grund af nævnte tilskud.

- (31) Selv om Kommissionen er enig med den italienske regering i, at denne fordel har en vag indirekte virkning, der ikke kan sættes tal på, mener den dog, at den falder inden for anvendelsesområdet for artikel 92, stk. 1. De pågældende støtteforanstaltninger er nemlig udelukkende til fordel for virksomheder, der arbejder i bestemte dele af det italienske område, der derved begunstiges, da fordelene ikke inddrages for turistbefordring uden for nævnte delområder.
- (32) Også samhandelen påvirkes ved, at støtten indvirker på turisternes valg af rejsemål. For så vidt som de pågældende tilskud får turisterne til som opholdssted at vælge de tilskudsmodtagende områder, ændres nemlig turiststrømmene inden for EF. Støtten fordrejer derfor konkurrencen og styrker de modtagende virksomheders finansielle stilling og muligheder i forhold til deres konkurrenter, der ikke modtager støtte. Hver gang en sådan virkning fremkommer i samhandelen mellem medlemsstater, påvirkes denne af de pågældende støtteforanstaltninger.
- (33) På baggrund af ovenstående bemærkninger anlægger Kommissionen derfor den betragtning, at nævnte tilskud falder inden for anvendelsesområdet for artikel 92, stk. 1. De er derfor uforenelige med fællesmarkedet, medmindre de kan være omfattet af en af de i traktaten fastsatte undtagelsesbestemmelser. Tilskuddene er desuden ulovlige, idet de blev iværksat af Italien, inden Kommissionen kunne udtale sig om dem, på trods af at artikel 93, stk. 3, har opsættende virkning.
- (34) For at kunne vurdere om støtteforanstaltningerne er forenelige med fællesmarkedet, må Kommissionen som tidligere bemærket i forbindelse med procedurens iværksættelse først og fremmest fastslå, om der er tale om driftsstøtte. På det pågældende tidspunkt påpegede Kommissionen også, at de pågældende foranstaltninger ikke var i overensstemmelse med EF-bestemmelserne om driftsstøtte, nemlig reglerne om at støtten skal være tidsbegrænset og nedtrappelig og tage sigte på at fjerne strukturelle ulemper.
- (35) Kommissionen må tage følgende yderligere oplysninger i betragtning. Turistsektoren kunne i betragtning af øens naturrigdomme og arkitektoniske arv spille en vigtig rolle i udviklingen af erhvervslivet på Sicilien, der er et af Unionens betrængte områder, som omhandlet i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a). På grund af en række strukturelle forhold, såsom de underudviklede infrastrukturer og lav uddannelsesniveau, har den pågældende sektor endnu ikke fået den udvikling på Sicilien, den fortjener. Som det fremgår af oplysningerne fra de italienske myndigheder er Sicilien ved en sammenligning med fem italienske turistregioner (se tabel 2) den mindst udviklede region med hensyn til turistophold såvel set i forhold til antal indbyggere (1,75 for Sicilien og mellem 7,17 og 22,62 for de øvrige regioner) som pr. km² (344 for Sicilien og mellem 821 og 2 899 for de øvrige regioner). Endvidere fremgår det af oplysningerne, at antallet af turistophold ikke er steget, i hvert fald ikke siden 1991, og at turistsektorens værditilvækst set i forhold til den samlede økonomiske virksomheds værditilvækst på Sicilien ligger langt under det tilsvarende forhold, såvel på landsplan som i de øvrige italienske turistregioner. Af de pågældende oplysninger fremgår det endelig, at det gennemsnitlige antal opholdsdage for turister på Sicilien (2,99 dage) ligger betydeligt under landsgennemsnittet (4,3 dage).
- (36) I almindelighed anlægger Kommissionen den betragtning, at udviklingen skal grundes på langtidspolitik, der kan indvirke på de dertil indrettede infrastrukturer. De pågældende foranstaltninger kan dog med fordel supplere de strukturelle støtteforanstaltninger. På den ene side burde de pågældende foranstaltninger, der udelukkende finder anvendelse, når turisten opholder sig mindst seks nætter på øen, bevirke en forlængelse af opholdet. På den anden side forekommer det i betragtning af såvel øens økonomiske situation som sektorens strukturelle mangler nødvendigt fortsat midlertidigt at støtte bestræbelserne for at udvikle regionens turistmuligheder ved hjælp af de pågældende foranstaltninger. Det kan nemlig forventes, at støtten af efterspørgslen er et afgørende forhold for forbedring af turistudbuddet, og at nævnte foranstaltninger derfor med fordel kan bidrage til at forbedre sektorens infrastrukturer og udvikling.
- (37) På baggrund af ovenstående betragtninger anlægger Kommissionen den betragtning, at de pågældende støtteforanstaltninger i henhold til den i artikel 92, stk. 3, litra a), fastsatte undtagelsesbestemmelse er forenelige med fællesmarkedet på betingelse af, at de er tidsbegrænsede. For så vidt angår tidsbegrænsningen forekommer det passende, at der fastsættes et tidsrum på fem år at regne fra procedurens iværksættelse. Ordningens udløb fastsættes derfor til 31. december 2002. I betragtning af at foranstaltningerne har fundet anvendelse siden 1967, er det desuden betimeligt at udelukke enhver eventuel forlængelse eller refinansiering af disse —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De i artikel 51 og artikel 114 i regionen Siciliens lov nr. 25/93 omhandlede refinansieringer og ændringer af støtteordningen for andelsselskaber er for den dels vedkommende, der ikke er omfattet af »de minimis«-reglen, ulovlige, da de blev iværksat inden Kommissionen i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 93, stk. 3, havde udtalt sig om dem.

Artikel 2

Den i artikel 51 i lov nr. 25/93 omhandlede refinansiering af de i artikel 8, første og andet afsnit, og artikel 14, andet afsnit, i regionen Siciliens lov nr. 36/91 omhandlede støtteforanstaltninger er i henhold EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), forenelig med fællesmarkedet.

Artikel 3

Den i artikel 51 i lov nr. 25/93 omhandlede refinansiering af de i artikel 14, første afsnit, i regionen Siciliens lov nr. 36/91 omhandlede støtteforanstaltninger, og den i artikel 114 i lov nr. 25/93 omhandlede ændring af den i artikel 14, andet afsnit, omhandlede støtte, er for den dels vedkommende, der overstiger den af »de minimis«-reglen fastsatte overgrænse på 100 000 ECU over et tidsrum af tre år, uforenelig med fællesmarkedet, da ingen af de i EF-traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, og i EØS-aftalens artikel 61, stk. 2 og 3, fastsatte undtagelsesbestemmelser finder anvendelse herpå.

Artikel 4

Italien vedtager passende foranstaltninger for straks at standse udbetalingen af den i nærværende beslutnings artikel 3 omhandlede støtte, hvis det samlede støttebeløb overstiger den i samme artikel omhandlede overgrænse, som er fastsat i henhold til »de minimis«-reglen.

Italien vedtager endvidere passende foranstaltninger til at sikre, at den i henhold til artikel 3 ulovligt udbetalte støtte tilbagebetales. Tilbagebetalingen sker i overensstemmelse med de i italiensk lovgivning fastsatte procedurer og bestemmelser med en rente, der svarer til referencesatsen ved beregning af den tilsvarende nettosubventionsækvivalent for regionalstøtte i Italien, og som finder anvendelse indtil nævnte støttes effektive tilbagesøgning.

Artikel 5

Den i artikel 117 i regionen Siciliens lov nr. 25/93 omhandlede støtte er ulovlig, for så vidt den blev iværksat, inden Kommissionen i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 93, stk. 3, havde udtalt sig om den.

Den i første afsnit omhandlede støtte er i henhold til den i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), fastsatte undtagelsesbestemmelse forenelig med fællesmarkedet for et tidsrum, der er begrænset til fem år fra procedurens iværksættelse. Nævnte tidsrum udløber den 31. december 2002. Enhver forlængelse eller refinansiering er udelukket.

Artikel 6

Italien vedtager passende foranstaltninger for den 31. december 2002 at standse bevillingen af den i artikel 5 omhandlede støtte.

Artikel 7

Den italienske regering underretter senest to måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har vedtaget for at efterkomme den.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juni 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 14. juli 1998
om statsstøtte til linseavlerne i nomos Lefkáda

(meddelt under nummer K(1998) 2367)

(Kun den græske udgave er autentisk)

(1999/100/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 827/68 af 28. juni 1968 om en fælles markedsordning for visse varer, der er anført i bilag II til traktaten ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 195/96 ⁽²⁾, særlig artikel 5,

efter i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I

1) Ved brev af 19. november 1996, indgået den 22. november 1996, underrettede Grækenlands Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen om ovennævnte foranstaltning i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 3.

Ved brev af 7. marts 1997, indgået den 10. marts 1997, meddelte Grækenlands Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen de supplerende oplysninger, som Kommissionen havde anmodet om ved brev af 21. januar 1997. I sidstnævnte meddelelse anførte de græske myndigheder, at udkastet til den fælles ministerielle bekendtgørelse allerede var vedtaget i Grækenland. De forsikrede dog, at støtten endnu ikke var blevet anvendt.

2) Tørken i 1996 skadede landmændenes økonomiske situation i nomos Lefkáda (De Ioniske Øer) meget. Disse landmænd er for de flestes vedkommende etableret i bjergområder, og en stor del af deres indkomst

stammer fra linseavl. Den pågældende statsstøtte går ud på et finansielt tilskud til de linseavlere i nomos Lefkáda, hvis udbytte faldt med mindst 50 % på grund af tørken i 1996, for at kompensere deres indkomstab i det nævnte år.

Statsstøtten til de ramte landmænd andrager 30 % af avlens bruttoværdi, dog højst 500 000 DRA/ha. De græske myndigheder beregnede støttebeløbet som følger:

- med hensyn til linseavlens størrelse lægges det gennemsnitlige udbytte i de fire foregående år på 680 kg/ha til grund
- avlerne opnår priser på mellem 1 500 og 2 000 DRA/kg. Ved beregningen af støtten blev sidstnævnte beløb (2 000 DRA/kg) anvendt
- avlens bruttoværdi andrager 680 kg/ha × 2 000 DRA/g; dvs. 1 360 000 DRA/ha
- den maksimale støtte svarende til 30 % af avlens bruttoværdi andrager 30 % af 1 360 000 DRA/ha = 408 000 DRA/ha.

De græske myndigheder anslog antallet af støtteberettigede til 120 personer, og den græske stat afsatte 40 mio. DRA til denne foranstaltning.

II

1. Ved brev SG(97) D/4136 af 30. maj 1997 underrettede Kommissionen de græske myndigheder om sin beslutning om at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til den meddelte foranstaltning.
2. I dette brev meddelte Kommissionen de græske myndigheder, at den nævnte foranstaltning ikke kunne nyde godt af undtagelsen i traktatens artikel 92, stk. 2, litra b), og at den derfor måtte betragtes som uforenelig med fællesmarkedet.

⁽¹⁾ EFT L 151 af 30. 6. 1968, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 26 af 2. 2. 1996, s. 13.

⁽³⁾ EFT C 225 af 24. 7. 1997, s. 19.

Efter Kommissionens mening opfylder den nævnte støtte betingelserne for anvendelse af Kommissionens praksis med hensyn til kompensation for skader, der forårsages af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder⁽¹⁾. Kommissionen er af den opfattelse, at uvejr såsom frost, hagl, rimfrost, regn eller tørke kun kan anses for naturkatastrofer efter traktatens artikel 92, stk. 2, litra b), hvis skaderne når et vist omfang for hver enkelt støttemodtagers vedkommende. For det årlige udbytte er procentsatsen 30 % produktionstab i forhold til et normalt tidsrum (i princippet gennemsnittet af de tre år forud for uvejret) og 20 % i ugunstigt stillede områder efter artikel 21, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 950/97. I sådanne tilfælde kan skaderne højst godtgøres med 100 %.

I det foreliggende tilfælde ydes der således kun kompensation, hvis skaderne i forhold til normal avl andrager mindst 50 %. Endvidere blev kompensationsstørrelse fastsat til 30 % af avlens bruttoværdi.

Kommissionen antog dog, at linseavlens maksimale bruttoværdi på fællesskabsniveau var 881 ECU/ha \pm (270 000 DRA/ha i april 1997)⁽²⁾. Linseavlens bruttoværdi i Lefkáda andrager efter de græske myndigheders beregninger 1 360 000 DRA/ha, der ifølge omregningskursen i april 1997 udgjorde ca. det femdobbelte af avlens maksimale bruttoværdi i Fællesskabets øvrige områder.

En markedspris på 2 000 DRA/kg anså Kommissionen for usædvanlig høj for en afgrøde som linser. Markedsværdien for linser i Lefkáda ville således være ni gange højere end den EF-pris på 0,7 ECU/kg (\pm 215 DRA/kg), der ligger højest inden for det prisinterval, der opnås af producenterne i andre medlemsstater. Dette er af en størrelsesorden som efter Kommissionens opfattelse svækker tallets troværdighed, også selv om den pågældende sort efter de græske myndigheders oplysninger er af en særlig kvalitet, der adskiller sig fra andre linser.

Kommissionen var desuden af den opfattelse, at de græske myndigheders metode til beregning af avlens bruttoværdi fører til en overkompensation på 22,5 %, som skal lægges til den, der allerede er anført for produkternes salgpris. Kommissionen mente, at tørkeskaderne syntes at blive overkompenseret, og at den pågældende støtte ikke kunne anses for at være forenelig med artikel 92, stk. 2, litra b).

⁽¹⁾ EFT L 142 af 2. 6. 1997, s. 1.

⁽²⁾ Da proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, blev indledt, var Kommissionens beregninger og konklusioner baseret på en valutakurs på 1 ECU = 305 DRA, som gjaldt i april 1997.

3. Kommissionen opfordrede den græske regering til at fremsætte sine bemærkninger inden for en bestemt frist i forbindelse med denne procedure.

Den opfordrede ved en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* de andre medlemsstater samt andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.

III

1. Ved brev af 23. juni 1997 fremsatte den græske regering sine bemærkninger til ovennævnte foranstaltning.

- a) Med hensyn til proceduren erklærer de græske myndigheder, at støtteforanstaltningerne ikke vil blive gennemført, før proceduren har ført til en endelig beslutning.

De græske myndigheder anfører således, at de ansvarlige ministres vedtagelse af den fælles ministerielle bekendtgørelse ikke betyder, at den automatisk træder i kraft. Ifølge nævnte myndigheder kræver beslutningsproceduren, at landbrugsministeren vedtager yderligere to bekendtgørelser om de nærmere regler for gennemførelse og betaling af støtten.

Disse tekster er ikke blevet vedtaget, og Grækenland har derfor ikke sat den anfægtede fælles ministerielle bekendtgørelse i kraft. De græske myndigheder underrettede Kommissionen om, at støtten ikke ville blive anvendt før dennes endelige beslutning i forbindelse med proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2.

- b) Med hensyn til indholdet meddelte de græske myndigheder Kommissionen, at den høje kilopris beror på det forhold, at linsesorten »Enklouvi« dyrkes på så svage terrasser, at maskiner ikke kan benyttes. Alt dyrkningsarbejde inklusive tærskning efter høst må foretages ved håndkraft, hvilket forøger produktionsomkostningerne betydeligt.

De græske myndigheder anførte endvidere, at i det foreliggende tilfælde er den pris, der betales avlerne, en detailpris, da avlerne selv sælger deres »meget lille« produktion umiddelbart efter høsten. De græske myndigheder tilføjede, at produktionen er minimal (i alt 30-35 tons).

De græske myndigheder anførte endeligt, at hvis Kommissionen giver sit samtykke til den pågældende støtte, vil de i forbindelse med beslutningen om de nærmere regler for gennemførelsen af støtten beregne den på basis af den laveste pris, der betales avlerne, nemlig 1 500 DRA/kg.

2. Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra andre medlemsstater eller andre interesserede parter.

IV

Med hensyn til de græske myndigheders bemærkninger skal Kommissionen, bemærke følgende:

- a) Efter traktatens artikel 93, stk. 3, sidste punktum, må den pågældende medlemsstat ikke gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før Kommissionen har vedtaget en endelig beslutning.

»Gennemførelse« omfatter ikke bare den konkrete udbetaling af støtten til de støtteberettigede, men også anvisningen af udbetaling af støtten uden videre betingelser⁽¹⁾. For at undgå denne overtrædelse henstilles det til medlemsstaterne under beslutningen på lovgivningsområdet enten at meddele foranstaltningerne på udkaststadiet eller eventuelt at indsætte en bestemmelse, ifølge hvilken det organ, der skal udbetale støtten, først foretager udbetaling, når Kommissionen har givet sit samtykke.

I det foreliggende tilfælde meddelte de græske myndigheder Kommissionen udkastet til den fælles ministerielle bekendtgørelse. Som svar på Kommissionens anmodning om supplerende oplysninger meddelte de græske myndigheder Kommissionen, at den fælles ministerielle bekendtgørelse ganske vist var vedtaget, men dog ikke bragt i anvendelse. I de oprindeligt fremsendte oplysninger blev det ikke anført, at foranstaltningen krævede nærmere regler for gennemførelsen. Under disse forhold og i betragtning af, at støtteforanstaltningen ifølge EF-retten måtte anses for gennemført, blev støtten overført til registret over ikke-anmeldt støtte.

Kommissionen mærker sig dog, at støttens gennemførelse kræver to bekendtgørelser om de nærmere regler for gennemførelse og betaling, som landbrugsministeren skal udstede, at de endnu ikke er vedtaget, og at de meddelte foranstaltninger derfor rent faktisk ikke er blevet gennemført.

- b) Ved indledningen af proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, mente Kommissionen, at de græske myndigheders argumenter ikke var tilstrækkelige til at begrunde en ti gange højere handelsværdi af den pågældende afgrøde. Selv om det er rigtigt, at de særlige produktionsforhold giver disse linser en bedre kvalitet og derfor forøger deres handelsværdi, udtrykte Kommissionen stærk tvivl om værdien virkelig kunne være ti gange så høj som den normale markedspris for linser.

De græske myndigheders supplerende oplysninger har ikke ændret Kommissionens oprindelige holdning.

Selv om det har indlysende følger for de pågældende bedrifters konkurrencedygtighed, er de højere produktionsomkostninger som følge af den manglende mulighed for at anvende maskiner i dyrkningsarbejdet, den meget lille produktion, og det forhold, at produktet sælges direkte til forbrugerne, ikke en tilstrækkelig begrundelse for en så meget højere handelsværdi. De græske myndigheder har ikke fremsendt og Kommissionen ikke været i stand til at opnå oplysninger, der beviser, at forbrugerne er parate til at betale en pris ti gange højere end den højeste pris, som den europæiske gennemsnitsforbruger erklæger for det samme produkt. I betragtning af den gennemsnitlige støtte (30 % af avlens bruttoværdi) ville en sådan stigning i linsernes handelsværdi resultere i udbetaling af en kompensation, der er tre gange større end det tab, der ville være blevet beregnet ved normale markedspriser.

Selv om de græske myndigheder desuden forpligter sig til at anvende en produktionsværdi svarende til en markedspris på 1 500 DRA/kg, når de fastsætter de nærmere regler for støttens gennemførelse, betyder dette ikke, at disse avlere ikke vil modtage en overdreven kompensation for deres tab. Linsernes handelsværdi ville nemlig stadig ligge seks gange højere end den maksimumspris, som andre avlere i Fællesskabet opnår. I betragtning af den gennemsnitlige støtte ville nævnte pris medføre en overdreven kompensation næsten dobbelt så stor som det tab, der ville være blevet beregnet ved normale markedspriser.

V

Ved artikel 5 i forordning (EØF) nr. 827/68 er det fastsat, at traktatens artikel 92, 93 og 94 finder anvendelse på produktion af og handel med varer, der er opregnet i bilaget til nævnte forordning.

Ifølge traktatens artikel 92, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

EF's produktion af proteinafgrøder andrager 5,26 mio. tons⁽²⁾. Grækenlands produktion af proteinafgrøder andrager 39 300 tons. Disse produkter indgår i samhandelen mellem de øvrige medlemsstater og Grækenland. Grækenland indfører således 3 600 tons proteinafgrøder fra de øvrige medlemsstater hvert år og udfører 513 tons. Denne samhandels værdi beløber sig for Grækenlands vedkommende til 0,73 mio. ECU for udførslen og 1,54 mio. ECU for indførslen.

⁽¹⁾ Kommissionens skrivelse til medlemsstaterne SG(89) D/5521 af 27. april 1989.

⁽²⁾ Kilde: Eurostat.

Støtten kan derfor påvirke samhandelen med proteinafgrøder mellem medlemsstaterne, da denne samhandel påvirkes, når støtteordninger begunstiger erhvervsdrivende i en medlemsstat i forhold til erhvervsdrivende i andre medlemsstater. Nævnte støtte har en direkte og øjeblikkelig virkning for de pågældende bedrífers produktionsomkostninger, og den giver dem derfor en økonomisk fordel i forhold til de bedrífte, der i Grækenland og de øvrige medlemsstater ikke har adgang til en lignende støtte. Den fordrejer derfor eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene.

På grund af ovenstående må den pågældende støtte anses for at være en statsstøtte, der falder ind under traktatens artikel 92, stk. 1.

VI

I traktatens artikel 92, stk. 1, er det fastsat, at støtte, der opfylder de der fastsatte kriterier, i princippet er uforenelig med fællesmarkedet.

Den pågældende støtte falder klart ikke ind under undtagelserne i artikel 92, stk. 2, litra a) (støtte af social karakter) og c) (støtteforanstaltninger i visse dele af Tyskland), og den græske regering påberåbte sig dem heller ikke.

Undtagelsen i artikel 92, stk. 2, litra b) (støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder) kan ikke komme i betragtning, da foranstaltningen tillader overdreven kompensation for tab forårsaget af tørke.

Med hensyn til undtagelserne i artikel 92, stk. 3, fremgår det, at målene skal være af fælleseuropæisk interesse og ikke blot i en særlig national sektors interesse. Disse undtagelser (der skal fortolkes strikt) kan kun indrømmes i de tilfælde, hvor Kommissionen kan fastslå, at støtten er nødvendig for opfyldelsen af et af de mål, der er fastsat i disse bestemmelser. Hvis en støtte uden et sådant krav om fællesskabsinteresse blev anset for at falde ind under en af disse undtagelser, ville dette betyde, at det tillades, at samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes og konkurrencen fordrejes, uden at dette begrundes i den fælles interesse, og at der derfor ville blive givet uberettigede fordele i forhold til erhvervsdrivende i andre medlemsstater.

I det foreliggende tilfælde kan der ikke fastslås et sådant krav, der kan begrunde nævnte støtte. Den græske regering har ikke fremført og Kommissionen har ikke fundet

nogen begrundelse, der viser, at den særlige støtte opfylder betingelserne for at komme ind under nogen af undtagelserne i artikel 92, stk. 3.

Foranstaltningen tager ikke sigte på støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse efter artikel 92, stk. 3, litra b), da den nævnte støttes mulige følger for samhandelen er i modstrid med den fælles interesse.

Den foreslåede foranstaltning tager heller ikke sigte på at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi, jf. samme bestemmelse.

Med hensyn til undtagelserne i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), der vedrører støtte til fremme af den økonomiske udvikling i visse områder eller erhvervsgrøene, skal det bemærkes, at da den pågældende støtte har karakter af en driftsstøtte, kan den ikke bevirke en varig forbedring af vilkårene i den pågældende sektor eller i det pågældende område (¹).

Den nævnte støtte falder derfor ikke ind under nogen af undtagelserne i artikel 92, stk. 3.

Det skal desuden erindres, at den pågældende støtte vedrører et produkt, der er omfattet af en fælles markedsordning, og at der findes grænser for en medlemsstats beføjelser til at gribe ind i en sådan markedsordnings funktion, da denne udelukkende henhører under Kommissionens kompetence.

De fælles markedsordninger må anses for fuldstændige og udtømmende ordninger, der udelukker enhver beføjelse for medlemsstaterne til at indføre foranstaltninger, der kan afvige fra dem eller ændre dem.

Den nævnte støtte må derfor anses for at være en overtrædelse af EF-reglerne. Ingen af undtagelserne i artikel 92, stk. 3, kan derfor komme i betragtning.

Den nævnte støtte er derfor uforenelig med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som Grækenland agter at yde linseavlerne i nomos Lefkáda, er uforenelig med fællesmarkedet. Den pågældende støtte kan derfor ikke godkendes.

Artikel 2

Grækenland skal senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning meddele Kommissionen, hvilke foranstaltninger landet har truffet for at efterkomme dem.

(¹) Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. 6. 1995. I sag T-459/93, Siemens AE mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Sml. 1995, s. II-1675.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Helleniske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen
